

دختر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Ketabton.com

دخاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

<http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com>

فہرست

- شیر (۱)
- ۱ : پی عاشق و معشوقی پہ لور کاتہ کا _____ ۱۴
- ۲ : پی اشنا ئی ستمگرشی نر بہ شہ کا _____ ۱۵
- ۳ : زپہ پی کوی ہر دخت دردوندہ اشنا _____ ۱۶
- (۵)
- ۴ : کافی بوتی دی دیار د معمد _____ ۱۷
- (۱)
- ۵ : خپر من کہ درتہ ما وکک تا زا وکک _____ ۱۸
- (۴)
- ۶ : داستا د حسن تماشی واخستم _____ ۱۹
- ۷ : دوايد شم تانہ قربان خہ وکرم _____ ۲۰
- ۸ : باغ د مینہ پی د خیال پکندی غنچی کرم _____ ۲۱

تسرون

دخپبر دري
د شاعرانه غپري
په
نوم

د خاطر رنگين غزل ته حېرانېرم
په دې خپ خبر کېښې خه دې بې له خاورو

- ۴۱ : بیا دی سہی نہ کرم پہ ہنر سترگر
- ۴۲ : ماد و مال پہ شہہ کبھی تولہ شہہ سحر لیدار
- ۴۳ : شوق ہی ستالہ دہود پیغورون سرہ لادار
- ۴۴ : باد شرمہ دعشق دکھی نگون پہ سرورن
- ۴۵ : خیر بہ سرہ پت دراہہ پہ زبہ ذرہ ذرہ یں
- ۴۶ : شکہ ہی تن پہ سوز پدو تہر کرم
- ۴۷ : بند شولہ دہرہ ہی انکار ہی وکرم
- ۴۸ : خبر نہ وم دی تواب اور دی عذاب تہ
- ۴۹ : زہ یعہ جہران د دنیا سترگر تہ
- ۵۰ : تہ ہی رقیب تہ اشار ہی کر ہی دار مل نخبہ دہ
- ۵۱ : خوابہ تراغہ شردخبر ووصی نامہ پاتی دہ
- ۵۲ : بنگا ستا پہ انتظار ہی ہسی ستر ہی تولہ شہہ کرم
- ۵۳ : لہر و نقاب لری کہدل زدہ کرم
- ۵۴ : ما پہ شکرگین تا پہ خربو تہرہ کرم
- ۵۵ : رقیبہ پہ خیر راغلی دا شناخری کرم
- ۵۶ : یاد شرابونہ نشی دیاسہ
- ۵۷ : دسحر بادہ دا ارمان یں سہ
- ۵۸ : لکہ کلہ دمر سپد و دکہ شدہ
- ۵۹ : ستالہ سپینہ مخہ خار زما زہکے شدہ
- ۶۰ : دہجران پہ شہہ دہرہ پہ لاس کبھی راغلہ
- ۶۱ : ترخر تہ ہی زبہ کین ہی کلہ کلہ

- ۶۲ : زہ ککہ دموم پہ شان دیدار زہ اربہ کبھی
- ۶۳ : شرمہ ہی زہ پیم پہ خرافہ پس ہی زہیر پیم
- ۶۴ : ستا پہ الفت کبھی بہ ہنر تہیار نہ شم
- ۶۵ : واخلمہ تا اوکھ دنیا واخلم
- ۶۶ : خرمشالی ستاشہ زہ ہی نہ لغلم
- ۶۷ : لکہ کلہ ہی پہ ازغر کبھی وینم
- ۶۸ : پہ دی دنیا کبھی ہسی شہی تہروم
- ۶۹ : اشناکہ تانہ پہ کتر پرہ شوم
- ۷۰ : قسمتہ داسی دی وڈہ کرم ہی بہدار نہ شوم
- ۷۱ : نور پہ زبہ ہی نہ خائیری ہی خٹہ وایم
- ۷۲ : تہ بہ کرمج ہسی بیکلے زہ بہ مہریم
- ۷۳ : جنگلی مخ تہ دی دموم پہ شان اوبہ یم
- ۷۴ : رنگ تہ ہی کردہ سرے سکر نہ یم
- ۷۵ : سپرلیہ ! زہ دی پہ غنچ کبھی نہ یم
- ۷۶ : پارہ ! ستامین ہی پہ اور سہلے یم
- ۷۷ : ستا دستارل پہ منزلون کبھی یم
- (۹)
- ۷۸ : ٹوندی کلہ نہ ماہرہ دی بی لہ خارو
- ۷۹ : خود بہ زہ ٹہرہ دموم بہ سرور سترگر
- ۸۰ : نور بہ خٹہ یرسی زما پہ تورو سترگر

- ۶۱ : دستا سترگي ي کونجې زېږه نه وځي _____
 ۶۲ : زېږيد! تاوې چې دردونه شته دي _____
 ۶۳ : چې پېمان نه شي په يا کيې شته دي _____
 ۶۴ : کله دستا دځنډېدو شپې دي _____
 ۶۵ : دستا په غم کيې خوشحالي پېتې دي _____
 ۶۶ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي _____
 ۶۷ : فن خرماته هسې بله دنيا بنگاري _____
- ۱۶۸ : زېږه ي کله هر شر را نه هر شته غولري _____
 ۱۶۹ : نعا زېږه اود دستا سترگي سس پرېږي _____
 ۷۰ : ما نکې فن به ي زېږه وچري خرددونه دکا تېريږي _____
 ۷۱ : څه چې پرې پرمه ما ديار سره چرېږي _____
 ۷۲ : دوخت دکډارونو چې داغونه نه چرېږي _____
 ۷۳ : نور به ايله شته دلبرين نه پاتې کيږي _____
 ۷۴ : سترگي دکې کوه برندي چې وختونه دارخطاشي _____
 ۷۵ : په ارمان دناافه شي چې هر بنيار شي _____
 ۷۶ : ددې دنيا نه چې کلون ورک شي _____
 ۷۷ : چې يې روڼو دې دلبر په پېمانو شي _____
 ۷۸ : ستا چې خورې زلفي کونجې را تاو شي _____
 ۷۹ : دواڼدې به ي دا وې چې کا ته به شي _____

- ۴۷ : ستا د بنگلي مخ شعونه چې مسه شرله _____
 ۴۸ : بيا به سره کور او بس خوراقي ده درومه درومه _____
 ۴۹ : شکر د شې زه هم دېنېرې شومد _____
 ۵۰ : کله چې په فکر کيې دستا يمه _____
 ۵۱ : دلاري ماوه شرم دېنېرې وتلي يمه _____
 ۵۲ : توبه څنگه تېرېږي په هر بنيار باندي وختونه _____
 ۵۳ : ما په مثال کله پتنگ گکڼه _____
 ۵۴ : دستا دخلي چې فېصله ماته شه _____
 ۵۵ : نور زهر په خړوبکيې دافسون مڼه لکړه _____
 ۵۶ : نه خروايد زه به شته کم، زېږيد لهس تيد! _____

د

- ۵۷ : څيگرې ش کباب په لېراور دکېډه _____
 ۵۸ : لږه درياب دسيې نه شي په واپه زېږه _____

ي

- ۵۹ : داسې بله شپه به په نصيب سره راځي _____
 ۶۰ : عکس دستا زما د سترگوله حُجبانه وځي _____

- ۹۹ : پوه شومه پده دي چي په کنځل کيښي څنگه بنکاري ————— ۱۱۸
 ۱۰۰ : اے کله ستا چي ډکي له خنطنه سترگي لاري ————— ۱۱۶
 ۱۰۱ : که دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به څه کوي ————— ۱۱۷
 ۱۰۲ : ډيره خوشحالي بنه نه ده بيا رانه هير پي ————— ۱۱۸
 ۱۰۳ : تکه مجنون غرندي گرمم په بيا بان درسي ————— ۱۱۹
 ۱۰۴ : راشده اے ماو تابان په توره شپه کيښي ————— ۱۲۰
 ۱۰۵ : چي دسترگو دي بنکار زني زما سترگي ————— ۱۲۱
 ۱۰۶ : خود دهرې ږوي کوي شري زما سترگي ————— ۱۲۲
 ۱۰۷ : دستا چي نه وينم دا توري سترگي ————— ۱۲۳
 ۱۰۸ : څه وشو چي سترگي ي په تاباندي غوښي شولي ————— ۱۲۴
 ۱۰۹ : چي اشنا ږي کوي ايسار پيم ولي ————— ۱۲۵
 ۱۱۰ : اوبسي نه کيږي غر ماتي شري ————— ۱۲۶
 ۱۱۱ : نه به په زپه کيښي ماته څه را کوي ————— ۱۲۷
 ۱۱۲ : نه ما ستا شپي يو په سله نه پ ————— ۱۲۸
 ۱۱۳ : هر شرکوي دننه قرار وراره راهي ————— ۱۲۹
 ۱۱۴ : داسي رانه گروي تکه نه چي رانه گروي ————— ۱۳۰

سندري

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پوري

- ۸۰ : خزان لادشي، بهار راشي گلان خوشاله شي ————— ۹۶
 ۸۱ : راشده په کور کيښي د جرگه خبري نه شي ————— ۹۷
 ۸۲ : داستا په سترگو کيښي به څه پاتي شي ————— ۹۸
 ۸۳ : زپه په رانه دے چي تارو لے مخ دے ————— ۹۹
 ۸۴ : شوک چي ستاد گزافي مينې طلبکار دے ————— ۱۰۰
 ۸۵ : خون خور د مينې په ترخو کيښي انتظار دے ————— ۱۰۱
 ۸۶ : خدايه خورمه چي وفا زما دلبر دے ————— ۱۰۲
 ۸۷ : ماوي خان رانه اشنا دستا په څير دے ————— ۱۰۳
 ۸۸ : شاند چي حسن دي اشنا د سرو ليرنه ډک دے ————— ۱۰۴
 ۸۹ : تک تود سر دے داستا سر دے ور بل دے ————— ۱۰۵
 ۹۰ : خورمه ډيري په زړگي باندې چي غم دے ————— ۱۰۶
 ۹۱ : ستا په انتظار کيښي ماته کمال څه دے ————— ۱۰۷
 ۹۲ : چي زپه ي ستا په تود دے په بل توري پيرونه دے ————— ۱۰۸
 ۹۳ : چي لږ نظر چي د بصر پاتې دے ————— ۱۰۹
 ۹۴ : سترگو دي چي د خندا زده کړي ————— ۱۱۰
 ۹۵ : د خان سپنگا دولر کيښي مسکوي ماليدي ————— ۱۱۱
 ۹۶ : اشنا ي ن ليدو تيري وعدي راپاډېدي ————— ۱۱۲
 ۹۷ : زما د اميدونو د چي شپي وغزېدي ————— ۱۱۳
 ۹۸ : چي بنکلي دي وځنډېدي شري شوي ————— ۱۱۴

پي اشنايي ستمگرشي نوبه خه کا
پي زخمي شوک پي ٺيگرشي نوبه خه کا

پي ٺول عمري تي رکهي پي پالنکوي
خه پي زمکه يي بسترشي نوبه خه کا

پي پي عمرکني يي غم ليدلے نه وي
پي دغم سره يي سرشي نوبه خه کا

انتظار پي د وصال پي کومه شپه کوي
د بيلتون پي پري سحرشي نوبه خه کا

که ديدن د يار موندے پي دهرهوشي
پي غماز دچا رهبرشي نوبه خه کا

زه خاطر خواهه پيشه دغسي واييم
پي اشنايي سرودشي نوبه خه کا

پي عاشق د معشوق پي لود کاته کا
خود ليمه شي کم طاقته پر پواته کا

پي پلورنمغه لري کهي دنيا شي
که سترگه د سبا پي راخاته کا

لري عکس د زپه واخله که دي شکره
پي دا تور بانه دي غرنکه ويشته کا

پي مين زپه ٺنکدن شي پي يار راشي
پي هبت زپه پي گوکل کني الواته کا

د خاطر پي زپه کی داغ د بيلتون کوي
پي د يار پي لود کانه وابه کاته کا

کافی بوتی دی دیار دمحمد
مامنی پے دیدار دمحمد

کس کونہ به بی لاری شی پے مکنی
که چا و نیوله لار دمحمد

د دنیا واپه کلونہ به بی هبر شی
که چا و لیده کلزار دمحمد

چی ددی دنیا ژپ او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار دمحمد

د یادونوی وصال کنه خاطره
چی قرار وی بی قرار دمحمد

زپه ی کوی هر وخت درونه آشنا
لبخری واره فر یادونه آشنا

تر خوبه ژاپم ستا پے مینه کنی زه
گوده داو بنکوی سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصدل انشم
ما وې پے عشق کنی وی خوندونه آشنا

نن پے جبین کنی دې خالونه شردی
دی پے چشمانی مگردونه آشنا

که ستا پے خیال کنی دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

دستا دحسن تماشي واخستم
کله لوکے په سر لېږي واخستم

لاس خو ږي رانه کړو ږي مغ پټوږي
گوري ياران ږي دغم شي ږي واخستم
دا درته سوال کړم ږي سوال نشم کله
واي خله ته ږي ستا اسرې واخستم
سبا ږي بيا په زولنو کښې کوره
نښه ږي ږي فکر دکوچ واخستم
سم دې د مغ په سبا پوه نه شومه
که دې د زلفو تورې شي واخستم
کور د ژوندون راته يو پور بنگاره شو
ږي تصور د هديرې واخستم
بس يادوم دې نورې مه تنگره
چرته ږي هېر نشي عصي واخستم

خاطره ته او دا دنيا دې پوه شه
نه بس د عشق يوې قصې واخستم

خپرنه که درته ما وکتل تا را وکتل
خو کورم به دې بيا که دې سبا را وکتل

هم دغسې کتونه وږي مينه جوړېږي
خه وشو پسر لې دے که اشک را وکتل

دنیا راته گوري دکتونه ووتسم
ږي تاته ږي کتلي دی هرچا را وکتل

په مخه باندې راغلي مغ دې خله پټوږي
کړو غم دې راته جوړېږي دې په شا را وکتل

دستی ږي وځنډل هم دا ږي وه آرمان
تا ږي اے رقيب په ځندا را وکتل

يودم ږي زړه سره شولو همزولو خانگه
خاطر ږي غريو نيولی په ژبا را وکتل

ووايه شم تانه قربان خه وكرم
نور ددي د پاسه په خان خه وكرم

ته خو به كمڅي د زلفو جوړې كړې
زه په دې شلېدلي كړې تان خه وكرم
ته خو چاته نه وږغې ، خوزه راغلم
من يم ستا په دركېني مهمان ، خه وكرم
زه به نور خه نه كرم بس دے سوال كوم
نور خوزما نشته دے توان ، خه وكرم
ستا په طمع خان له پاتې شړے يم
ټول خو داند لاپل ياران ، خه وكرم
پوه دې چې په خان كرم اوس ي نه پرېږدي
بيا به داسې نه كرم سلطان ، خه وكرم
چا به دغم ټك ژوندون اخستے و
بس خو چې پيدا شوم انسان ، خه وكرم

اوس خوزه خاطر په خه پوهېم نه
تا چې كرمه داسې مېړان ، خه وكرم

باغ د مينې دې د خيال په كېني غنچې كرم
ستا د مخ په تصور كېني تماښې كرم

بل به نه وي ياره ستاغوندي كېني حُسن
خله اور دخپله لاسه درپسې كرم

ستا د مخ كتاب د زړه په سترگو كوم
په خان تېرې نېسي او بدې راخوړې كرم

زه خاطر خو ياره ستا د مخ كتاب ته
بې له تانه په خېبر كېني وږغې شپې كرم

واخلمه تا اوکټ دنيا واخلم
په خنداخرنگه ژبا واخلم

لږې دې پودته کپه دمخ نه زلفي
لږه سوداچي په رڼا واخلم

ته چې په سترگوکښي مسکي شوې کلي
زه دې ددې مينې بلا واخلم

تاته چې کورم په دوو زپونوکښي شم
يو قدم معکښي بل په شا واخلم

مرک او پهلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

○

خومره چې زېږېم په خواني پسې زهيرېم
خداي زده نه پوهېم چې ساده شوم که پوهېم

زه اوله تا تک داهي کله چرته شوي
دومره خو پوهېم چې قدم اخلم ودرېم
ته اوستا بناست چې په ماڅنگه څنگه کېه شي
مه کوه ايله نن دهرڅه سره جوړېم
زه يمه خوشحاله ستا په غم کښي خفه مه شي
خداي ي پخلا مه کړه چې له تا . مردېم
شان ي دکړو نه وي خو چې زپه ي شي راپورته
تاته چې زه سوال کړم دخپل خان څي شرمېم
غوښته ي هم داچي راته ووايې چې درومه
خداي خپريچي بيا دې په پلوو دربنکاره کېم
ته که په يوڅله له ما خلاصې نويې واخله
ته به راته نه شي کته څه له خفه کېم

ځکه ما خاطر درته دا ووي چې ي هرکپه
پرېږده چې بي واره په هرځاي کښي دريا دېم

لکه کله څي په اغزو کبې وينم
داسې ې زړه ستا په بنو کبې وينم

د خسار دې وينم تودو زلفو کبې ستا
لکه رنجا څي په تيارو کبې وينم

کلفامه خوکه لرې اوسې له ما
زه دې دنم په پلوشو کبې وينم

د ستا ليدل تېر شوه خوب وۀ آشنا
بيا به دا خوب په کوم شو کبې وينم

اے د سبا سترگې باخېزه په ورو
تله د آشنا دې په ختر کبې وينم

زما خاطر خاطر دې اور کبې وسو
اوس يې لوگه په اسو پلو کبې وينم

خوشحالی ستا شوه زه ېې نه اخلم
د ستا غمونه واپه زه اخلم

تا ېې زړه وده کواه هم نه لرم
اوس به له تانه څنگه زړه اخلم

اول سپرغې وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوه شوم چې لمبه اخلم

په وړاندې څم په ورو ستو گووم آشنا
زه قدمونه څي واپه اخلم

هوسره کړدونه په خاطر دې د غم
په اسو پلو کبې څي سياله اخلم

له منزلونو کبې و الغنظ و غمونه د دې څي صحيح نه دے .

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
نوبس په ټولو تماشو پوه شوم

پن خو معلومه شه چې نه رادوي
ستا دروغو په وعدو پوه شوم

يا د ساقی د ميړ خوندي نشته دے
يا زه ايله اوس په نشو پوه شوم

سوي به هم د خاطر زه ټوي داسې
زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

په دې دنيا کې مې شپې تېروم
لکه مېلمه يو دوه غرې تېروم

په ما زهير مۀ شي خومخ بنگاره كړه
په زه ټه د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحالی ته كوه چې غم نه لري
زه لېوڼي يم چې تنگې تېروم

دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چې تېروم

نور پڻ زده ٿي نه ڄاڻي پي ڇڻ ۽ ايم
رانه بيا مروري پي ڇڻ ۽ ايم

ڪڻ ڇڻ ۽ ايم هه راپوري لکي
پڻ ڊي هه رانه ڇهري پي ڇڻ ۽ ايم

دهرچا پڻ لوري ڄمده داسي وخت ده
بيا پي وخت ڪلهه تهر پي پي ڇڻ ۽ ايم

ڪڻ خبره نه وي مانه خبر ده خبره
بيا خپل حسن نه خبر پي پي ڇڻ ۽ ايم

دهره بنه پڻ تا پوهه ڄمده خاطر
خوس سترگي پي شرم پي پي ڇڻ ۽ ايم

قسمته داسي ڊي وده ڪرم پي بيدار نه شوم
بغير له تا ستا دغمر نه وڙگار نه شوم

پڻ ڊي دنيا ڪنبي به غير ستاله ڏونده ڇڻ ڏوندي
له پيم غور ڇو ڇو ڇو پڻ ڪنبي ڄمار نه شوم

ستا پڻ الفت ڪنبي هغه خوب پي ما ليد له اشنا
درقيبان درج ڪو ڇڻي وڙگار نه شوم

ته پي راگوري زه به هغه وخت پڻ طمع ومه
يو ڄل هم سوڀ دستا دڄلي پڻ بنه گفتار نه شوم

هغه وعده پي تا پڻ سترگي ڪنبي وه مانه ڪنبي
دانه خاطر ڊي د وعده پڻ انتظار نه شوم

بنکلی مخ ته دې دموم په شان اوبه يم
لکه کافې هسې کلک ورته په زړه يم

چې په کومه لاره لاپښی زه يې مل يم
لکه گرد يې هسې خور په هر يو پله يم

زه په کومو سترگو خان ته بيمار وايم
چې دستانونم اخسته شمه نوبته يم

ستاليدل لکه د خوب ليدل دی ياره
په دې خوب پسې لاهغسې وده يم

لږ د خان سره په زړه کېنې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې يوځلې په زړه يم

ته به گرجې هسې بنکله زه به مريم
چې يې اوس وکېلې ليدل زه به مريم
جناره يې چې له کوره گورد ته دروي
ته به نه وې راوتلې زه به مريم
خدای دپاره په مزار يې چې را دروي
لږ شه ماته پښه نيولې زه به مريم
زه به مېرشمه قرار يې سرکې ورک شه
سره خاندي به ټول کله زه به مريم
وچې ترڅې به په ما وي رازرغونې
وي مزار به يې مېنلې زه به مريم
اے اشنا چې دې وطن له ته را دروي
خرخېر خو دې ليدلې زه به مريم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وي
هرسپه به دروي غلې زه به مريم

د کاکل په خسته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خدای سپارلې زه به مريم

سپرليہ زہ دې پښه غنچو کبې نه يم
عادت پښه داسې تماشر کبې نه يم

که راکوې نوم شراب را کوه
زہ دې ساقې هسې او بو کبې نه يم

اے خدايه بس ماخپله وړخ وليده
د دانې ژوبند پښه تېرېدو کبې نه يم

دستا باڼه دستار خسار پښه خاطر
بې دکلونو پښه ازغو کبې نه يم

ته ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نه شي پښه درتلو کبې نه يم

له منزله او وړون کبې داپت دغزل وړو ويجه پت دے

گوره چې رنگې سوسے سکود نه يم
طاقت ي نشته ستا د زور نه يم

راخه دسترگو نه ي مڼه وېرېږه
سړې پښه ژبا دی خه مېخور نه يم

دې اسولرته ي ته نه گودې خه
سوسے پښه اود يم سوسے لور نه يم

ستم کوه ته منع کېه يې چا
زہ لا خاطر مېه دکور نه يم

ستا منزل پڻ منزلونو کڻي یم
د سڀدو پڻ امیدونو کڻي یم

نہ ۽ دنیا نہ ۽ عقبا لکیری
دغی سودا او دا فکرونو کڻي یم

د ستا رخسار به ۽ ھېر نئی اشنا
کڻ ڊ بهار پڻ سرد کلونو کڻي یم

زما پڻ زږه کڻي خو هم ته ڀي اشنا
دا زه خاطر کڻ ڊ چا زږونو کڻي یم

یاره ستا مینې پڻ اور سڙی یم
روغ به نشمه پڻ زږه داغی یم

خودم قسم ۽ ترهڻي پورې ٿوند یم
ڊهر ڊي زه پڻ تش دیدن ساتی یم

همیشه سر پڻ زنگون پڻ غم کڻي ناستیم
یاره ٽا کله خوشحال لیدی یم

خوار خاطر وائی ۽ ڊا کومه کنا ده
۽ لہ ڊر ڊي ڀنواشپل یم

بیا دې سہی نہ کرم پہ ہفوسترگو
یوخلی ہم ہفسی پہ مہوسترگو

نہ ھی شتہ پہ نوروسترگو شک دنہ
بس خونہ ھی غل دے ستادغلوسترگو
زہ ھی کرم آشنا لہ شوکیروسہ
یو ھی پل خوبونہ ستا وڈوسترگو
زہ یم ھی دنہ پہ سترگو تا وینم
چارنا لیدلی پہ پندوسترگو
خپل ھی وارہ بدرائی پہ سترگو کبھی
ستاد پارہ خپل شوم د پردوسترگو
ستاد ھی او بند وروحو تہ حبران یمہ
خومرہ بشکلی بنکاری پہ دې دوسترگو
خبر دے دا زمانہ سترگی خو بدی شری
تہ خوراتہ گوہ پہ دې بنوسترگو

خومرہ ترہنہ ونبی دی حبران یمہ
سترگی د خاطر ستا لہ مہوسترگو
(دہدیو پاکستان پینور (مسودات)

نور بہ غہ یوسې زما پٹ تورو سترگو
زہ دې وپے لا پخوا پٹ تورو سترگو

کٹ پرواکرمہ خو زہ بہ دې پرواکرم
نور دې غہ کوی پروا دتورو سترگو

دہری سترگی ھی دسترگو پٹ ہرلورشی
کرم دې داسی وارخطا پٹ تورو سترگو

کری ھی سترگی ستا دسترگو قدر دومہ
ور بہ ھی نہ کرم د دنیا پٹ تورو سترگو

زہ خاطر دې دجلو سلائی وے
بنکولے دې آشنا پٹ تورو سترگو

شوق ۽ ستا د ډېرو پېغورونو سره لږلو
زور ۽ شو او به د ستونزو سره لږلو

خوبښ ۽ انځني شول د بهنو ازغي ۽ هېر شول
زږه رانه بلبل شو دکلونو سره لږلو
ډېرې ۽ کهرې ټينگې خواخوږې او ټينگې لږلې
تاو دمجت د ارمانونو سره لږلو
سترگې ۽ نيولې ستا دميني په کاروان کښې
لږلو نظري دکردونو سره لږلو
زه تر پنه لوگه شم ۽ به څه سوي ترې راشي
زږه رانه زيار د ديدنونو سره لږلو
چرتنه داسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورگه د سپاهم د فکرونو سره لږلو
چرتنه به زما لږونو زږه پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنجيرونو سره لږلو

څو به دې مهار د عشق نيولې وي خاطره
ژوند در ځني هسي د وختونو سره لږلو

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر ليدلو
حال ۽ د ځان لکه مجنون هسي او تر ليدلو

درېغه ۽ شپه و ۽ د وصال خو تر تمته پورې
زه په ديدن نه مېږدم ۽ څې ۽ دلبر ليدلو
بيا د سحر غمرونو هله لېږتې کړمه زه
سر مابنام ۽ نمر اوچت د غره په سر ليدلو
زه ځې لاهېڅ په سرو لېانو باندې نه يم په پوه
لا په اسمان ۽ څې د لمر په ځاي قمر ليدلو
په تصور کښې ۽ د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه ۽ به غماز جوړې محشر ليدلو
څې ۽ را ياد کړل هغه تېر د جدائي وخته نه
له عمه دک ۽ تر هغې پورې اختر ليدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پيدا شوه د يار
وايي رېبار څې ۽ جانان دې سرور ليدلو

له منزله او ديوان کښې چې وژنه لږې معاني مصرع داسې ده :
د مابنام سر د نمر ۽ اوچت د غره په سر ليدلو

خوبه سره پټ دواږه په زړه زړه زړه يُو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې بټکار يُو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مويۀ کښې ډېر دے
خوبه په کښې وايو چې مدام دې در سره يُو

ته زما په سوي شمعي زه ستا په انتظار کښې
هرکله چې وي نو مړه به دواږه په يوشپه يُو

نه به کله واوږم که دنيا په بله اوږي
کښې دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يُو

پوځ به ي سرگند شي په کښو ودرځو ديار
اوس به دواږه خه رقيبۀ توري په اوږه يُو

راشه مروره چې ي شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په خه سره خفه يُو

له ديوان او منزل نه کښې سوي پسي کښې (په کښې) چې معرکه ي ورنه اوږي معنی کوي
ته دا شعر منزلونه کښې نشته .

باد شومه د عشق دگر نگونو په سرونو
پرېوتم دلرې وطنونو په سرونو

درېغه چې دستا د انځو خوله هم زه وي
پرې ته چې گوډم د کلونو په سرونو
سترگې به زما شي اخر غرقې په ژبا کښې
گرځي چې کشتي دگر دا بونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپر سترگي حق چلان شي
دودې کړه دلېوو محلونو په سرونو
هسې هم ايرې يمه د باد سره الوحم
سکور ي خله نيسي د زخمونو په سرونو
خان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو ډېر شي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

بنکلي به سر تپت کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطرۀ ستا د غزلونو په سرونو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

بند شوله دهره چي انکار دې وکړو
زما د واپه عمر کار دې وکړو

خلق چي بند ولگوري ورته
تاچي مخ پټ کړلو گذار دې وکړو

د زړه زخمونه چي بيا هله شمار
که د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لاڅه نه وایم چي داغ چي پزه
ته لاخفه یې چي دیدار دې وکړو

خاطر زه له تانه چا وېرې یم
وار به دې راشي که لږ وار دې وکړو

حکمه چي ننا په سوز بدو تېر کړو
چي چي پرون په مسېدو تېر کړو
زما خوستا منزل مقصد دے اشنا
زړه چي له تولو مړجلو تېر کړو
دلسوزی مځکڼه تپوسه همدمه
زېږگی چي عمر په لمبو تېر کړو
زما دا تېر ژوندون زما خو نه و
ټول چي دستا په تلو راتلو تېر کړو
هار بيا د چاله تورو زلفر نه کړم
يوځلي مړگ راپاندي دو تېر کړو
که د شمې بېکا ستا په طمع
ټول انتظار چي په سېگوتېر کړو
زه چي سپرلی ته ودخبر زه یمه
ما د دیدن په رنگینو تېر کړو
ژونده د عشق لوږې ژورې څه دی
سري له واپو مړنگوتېر کړو
اشنا دستا د بنگلي مخ په خاطر
ماخپل خاطر په سرو لمبو تېر کړو

زۀ یمه حیران د دنیا سترگو ته
 گوره کتنه نه شی د چا سترگو ته
 ستا د بنکلو سترگو بلا واخلمه
 مخ دې کړمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهوچشمه لېرې شومه
 سترگې ې صحرا دی د ستا سترگو ته
 ستا ې خندنو سترگو ته کورمه
 لای شی لۀ واره ژبا سترگو ته
 دا خو دې په خپله اشنا کړی دی
 خله ې ژودل کړې اشنا سترگو ته
 ستا خندا برېښنا وه د فلک غونډې
 بیا را نغله هغه رڼا سترگو ته
 تاجوې ارادې د راتلو کړې دی
 بنکاری ې دنکینه فضا سترگو ته

نن خو ې خاطره ستا خاطر وکړو
 بیا به نه راجوې سبا سترگو ته

خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته
 خو تصویر وم ستا په وروځو کې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کې
 اوس ې نه پرېږدی غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خورمه راشی
 کله کله ې نظر وکړم کلاب ته

یو زړه ې لری نه کړلو د مخ نه
 فکر یوېم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه ې په یاد کې رانه هوشول
 یو دوه نه راځی ې کښېمه حساب ته

لای زپه به زمام داسې تک تور وی
 ې خاطر وکړم نظر سوی کباب ته

۴۷

خوابه تراخه شور خوږ و هسې نامه پاتي ده
د بدوشپې دى او د بشو هسې نامه پاتي ده

ته رانه هېر يې خدايه هرڅه په دولت كومه
د دعاگانو د بشو هسې نامه پاتي ده

په سترگو ژاږو او په زېږون كې سره خاندواشنا
مه كره گيلې د ژېږون هسې نامه پاتي ده

په ډېره مينه كې چې زه او ته پرې نډېږېدو
د هغو وږخو او د شپو هسې نامه پاتي ده

چې په پلر كې به يې په زېږون باندې اوږدكړ
د ستا د هغو انگړ هسې نامه پاتي ده

سبا به واټ چې دخداي په خاطر راشه لږه
په ما خاطر كې د ژوندو هسې نامه پاتي ده

۴۶

ته چې رقيب ته اشارې كې دا دمل نښه ده
ته چې دا غلې غلې كورې دا دغل نښه ده

كله يقين كومه په دا چې مرود يې له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كې د چل نښه ده

ته چې تپوس رانه مدام كوي چې څه لټوي؟
زه چې دالاس په سينه ډم دا ي اول نښه ده

خاطره تا چې بېكا خوب كې د هجرنا ليدل
يقين ي دا د اصرې ستا د اجل نښه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لږ د نقاب لري کېدل زده کړه
زما په لوري سم کتل زده کړه

په جار خندا به د قيبان پوهه شي
پت په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زپه څي سم دا وارې ونه چوي
که تناکه تې کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

بېکا ستا په انتظار ې هسې ستړې ټوله شپه
خندل راپورې ستړو څي سپوږمې راته کيله کړه

ورته سر په زنگانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله کله بڼه کړه څي بېلتون راته قصه کړه

شوېه منډه نظر سته څي هر ستوري به جلبه
څي دستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ور سر به يې زړه وچړي که شپه وچړي دا خطر نه
په ټپا ټپا وده شرخو وده يې ستا پوره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خبر راغلي د اشنا خبرې كړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې كړه

خوبه ډكې سترگې زه د اوبنكو كړم
كلغامه راشه راشه دغه بيا خبرې كړه
نورې دا غمښتې د جفا خبرې پرېږده
كله كله يادې د وفا خبرې كړه
سبوري كله كيرې د ساقې په پچانو
د تپولي مخاني او د مينا خبرې كړه
نم يې شو د سترگو سپين د اوبنكو په سېلاب كې
بس زده راشه راشه وايه د خندا خبرې كړه
په خود نه يم تپوس راځني مه كوه دده
اشنا ما لېوني ته د صحران خبرې كړه

خاطره چې ونه كړې د بل چا د غم سودا
ديار د تورو زلفو د سودا خبرې كړه

ما په شوگير تا په خوبو تېره كړه
شپه يې سپوږمې ته په گيلو تېره كړه

بېگا راغلي شمع روپه اشنا
ما ټوله شپه په وړېدو تېره كړه

مينه دستا زمانو زېره سوزوي
هسې لمبه دې په اير و تېره كړه

دا ما خاطر ستا له خاطر اشنا
د صبر شپه يې په سلگو تېره كړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د سحر باده دا ارمان يوسه
يوسه په لوري دجانان يوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که چې خو ما سره د خان يوسه

چې دې د حُسن چمن تر بڼه شي
راشه داو بنکو چې باران يوسه

نه چې مسکه شوې زما زده ته بڼکيه
دا د غم نيز دک جهان يوسه

خوبه زر راشه داشنا سره
دومره خوراشه داچشمان يوسه

لږ دخاطر کهه شمع دويه خاطر
بهار دې راوله خزان يوسه

يا د شرابونه نشي و باسه
يا خو ترې زماله خلي و باسه

يا چې د زده رازونه مه لټوه
يا دې صحرا ته قافلي و باسه

خه لنډه تنگه دنياگي شوه د به
زر د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا ياده نور چې مه تنگوه
له دې سراي نه قافلي و باسه

اور د خاطر د زده په خونه شوبل
سترگې دسترگونه يې مهې و باسه

لکه کئی لہ مسہو دکہ شہ
 بانہ دانغ کرہ لہ اغزو دکہ شہ
 پی ستاخوو زلفوتہ نیغہ نشوہ
 زماختکل لہ زولنو دکہ شہ
 کہ یب هرغو ددرہ ضدنیول
 خو زما مینې لہ پینتو دکہ شہ
 پی پی ژوندون لہ رنگینونہ دکہ شی
 بیا پہ غصہ کبې لہ نشو دکہ شہ
 بس پیجمانی لہ زپہ نہ وباسہ نن
 وپرېرہ مه لہ اشارو دکہ شہ
 چي تا ی هم کدرېوان ته خیری ووی
 هم ستاکوخه یی لہ توتو دکہ شہ
 بنه دې زپہ تش کرہ پی بیا بیانہ وایی
 فضا زما لہ اسولو دکہ شہ
 بدخواه چي لاس پہ سینہ کپیدی درته
 دخپر خانگی لہ اغزو دکہ شہ
 خاطرہ یار دې پہ خپر کبې اوسی
 توله دره لہ سپلنو دکہ شہ

ستا لہ سپینہ مغد زار زما زپہ کے شہ
 هم داستانه سپلنے اوهم لرکے شہ

ستا پہ ژپہ باندي هرہ ژپہ خوندي کا
 اے اشنا یا اپرېدے یا پېنورے شہ

زه او تہ دچا ژپا او خنداخه کپو
 زما او بنگي دې باران ته پسرلے شہ

اوس دنگل خني تہ لری شہ رقیبہ
 یا پخپله باندي کل شہ یا ازغے شہ

زه خاطر دې نور خاطر کولے نشم
 اے رقیبہ که پوهېرې نو سپه شہ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

ترخوتہ ۽ زہد کیری کلہ کلہ
پہ خوبو سرے مہ کیری کلہ کلہ

درد مند و نظر هفوله پہ کار دے
پہ دلاسه دے بنہ کیری کلہ کلہ

پہ اشنا دچا نہ ورک شی موکد نشی
پہ ڄان هسی ورکیری کلہ کلہ

بنکاری یار سرور نہ دے اے خاطرہ
پہ لہو کینی ۽ اوسیری کلہ کلہ

د هجران پہ شپہ دیوہ پہ لاس کینی راغله
خدا ۽ خبر ۽ چرتہ تلہ پہ لاس کینی راغله

رقیبان خود ۽ اوس تہول رالہ راتہرشی
پہ یار راغے نو وسلہ پہ لاس کینی راغله

پہ ۽ صبر امید دواہہ پسی خورکہل
پہ لہ ڄانہ خبر ہدہ پہ لاس کینی راغله

پہ دسترگو د سرو شونہو اورد زلفو
تصور ۽ یوہ ڄہرہ پہ لاس کینی راغله

پہ پہ تلو کینی شوہ مسکی نوبیا بہ راشی
اے خاطرہ ہس راغہ پہ لاس کینی راغله

بیا به سره گورو اوس خوانی ده درومه درومه
خوک کپی دومره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلی چي بس وخت دختکدن شو
بیا راته گران پری آسانی ده درومه درومه

وچي یې چي بازار یې د بناست دے گرم شری
هر شه پنه کبی ختله دے گرانی ده درومه درومه

زه اوتنه خاطره نور پنه خله سره خوابه یو
مینه خوهم دا پنه جانی ده درومه درومه

ستا دبنگی مخ شمع چي مپه شوله
جوپه په محفل کبی توره شپه شوله

راشه لزه واوره دالفت قصه
بس دے نوره زپه کبی یې زپه شوله

دپری وعدی بنی وی لپی لندی
اوس دپریو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر ونه کپلو
بنه شوه دپره بنه شوه آشنا بنه شوله

کله ږي په فکر کېني دستا شمه
لاږ شمه له ځانه خوبيا راشمه

ته که لري ضد زه خو پښتولرم
اوس در سره غرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
زه که دخپل زړه په تماشا شمه
تا وي شي د زړه نه ستا دمخ لږي
ګډ ږي ستا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خدا ږي خبر ږي کوم پلور خطا شمه
عشقه داسې ځاي لره دې راوتم
اوس به زه دستا نه د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

ډېرې غريونيرې را کتلي دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

شکر ږي زه هم استاد بنږي شومه
اوس دې ږي زه بنکيد دکوڅي شومه

زه به په ځان څه وکړم ږي راشي ته
واږه دې په طبعه کېني ذرې شومه

دوسره در نژدې يم که څو لري يم
لري به شم نور که در نژدې شومه

نن خو دې خاطر ږي سبا نه وے
پوه دې زه د مکر په وعده شومه

دلارې خاوده شرم د پېښوځني و تله يمه
اشنا په تاپسي له تلوځني و تله يمه

د آشنا مخه نورې سورې ژپ و له نه شي
زه خور اود او د اوبوځني و تله يمه

په بنه بڼې به دې زه لږ ډېر نازېد مه اشنا
زه په اوس پوه دے د بڼې وځني و تله يمه

تاخو به نور لاته خندلې وې چې داڅه وشو
که په ژپ دې دکوڅوځني و تله يمه

دغه داغونه ي دې بس دومره خاطرې وشو
نور دکړلو دکلوځني و تله يمه

توبه څنگه تېرېږي په موبنيار باندي وختونه
ناپوههسي تېر کړل په قرار باندي وختونه

هچرې هم سخيان خود سبا غمونه نه کا
له شومانونه تېرېږي په خروار باندي وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم که په اقرار باندي وختونه
نه دے هسي کرم چې څوک په غم کېږي دروند بڼکاريږي
په هرچا باندي تېر شي په خپل وار باندي وختونه
گوره دهغو په زېږ وکېږي نوره سودا نه وک
تېر چې شي د بڼکليو په بازار باندي وختونه
لکه باد هسي تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندي وختونه
دمخ دې تصور کرم ځکه مخ ي داسې تور دے
خبر نه ي کړل تېرې په انکار باندي وختونه

ما څنگه به لېتون کېږے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بڼکلي تېر کړل په خپل يار باندي وختونه

دستا دخوې چې فيصله ماته شوه
نوده دنږه يې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې رپېدلې نه وې
په زېږه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساتي څه جرم نه وځي کپه
تسه له لاسه يې پياله ماته شوه
که به عوض کښې يې هرڅه غواړې ته
دا يې په برخه رسېده ماته شوه
لاسي يې واکه چې جامونو ته ځي
ماښام خونې دې په روژه ماته شوه

خاطر پرېږده دورو غوتوې
نوره زما او ستا ناڅه ماته شوه

ما په مثال لکه پتنک وکښه
ته دې دشعې غوندې رنگ وکښه

که يې کوثر شولونصیب د دیدن
بيا يې شهید د عشق په ننگ وکښه

زما بستر وی لپونو ته مدام
زېږه ته يې هم پالنک وکښه

لکه چې شومره ستا غمونه دي ډېر
پراته يې تېول په زېږه زنگ وکښه

خاطر کچکول دکدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنگ وکښه

تہ خو وایہ زہ بہ خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ
 خہ بہ کرم او خہ بہ نہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

تاخو وی آبادی پر پندہ، ماخو پر پشوہ دلہ خہ دی
 پہ صجر اچی کر خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

چی اشنا کرمی ستر کی پورتہ بانہ ستا پہ لورادروی
 زہ کیہ لہونیہ
 زہ بی کوم طرف کا پہ کرم

زہ خاطر درتہ جہیزیم چی پہ خہ باندي راوین شوي
 چی پہ خہ دي اوس وھ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

له منزلارنه اور ديوان کتبي (ورتہ) دے

نور زهر پہ خوب وکتبي دافسون مہ راکوہ
 دا بس دے اشنا نور دانپہ چا ورونا مہ راکوہ

تہ تل کہہ ستمونہ خوبہ خپلہ اے اشنا
 سزاد رقيبانوپہ لمسون مہ راکوہ

چی خو وکرمی وعدی نوھومرہ لاشي بي وعدی
 دا دي وی در پاتی خو زبون مہ راکوہ

کہ زہ چری پہ خود وے نوپہ تاشہدا کرم
 پہ ستر کومالہ دار بیا دجنون مہ راکوہ

ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ مغ شوم
 دگور مبارکی خوبہ ژوندون مہ راکوہ

له ديوان اور منزلارنه کتبي، مصرع داسي ده، هر شوکه زہ خاطر داشنا اجل تہ شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لورے دریاب د مینې نئ شې پئ واپه زپه
شومه یاره بیا دستاغوندي پئ نئ زپه

چی پئ خله کوی یوه او پئ زپه بله
دهغه سره به مینه کړې پئ خه زپه

سوی دنگ ته یې لږ وکوره دلبره
ما نیولے ستا دحسن پئ لمبه زپه

بېکاستا پئ انتظار کېږي شمع رویه
دهر ستوری سره پورته یې خاتنه زپه

بیا یې خوب واپه تپو پونه او هېت شې
دهجران چغې چې وشې پئ وده زپه

یوغم نئ دے چې یې وکړې اے خاطر
دېر غمونه دی کوه یې پئ ساپه زپه

خیکر یې شوکباب پئ لچواود و لکېده
پئ ما دے یک تنه کله په هر لور و لکېده

چی لری در نزدې شوم د وصال پئ تمنا
دستا دگنګروکانو پئ ما شور و لکېده
خیکر یې تش گولک دے راشه وکړه تاشه
د سو فریادونو تنګ تپکور و لکېده
زپه گیه امید لند کړه پس له دې نور له وصاله
پهلتون دې خوانی مرګ شې اوس یې زور و لکېده
سپین مخ دې رابنکاره کړه د نقابه لکه نصر
ور بل دې پرې د ورېغور غوندي خور و لکېده

خاطره خدای خبر کله بیا دیدن وکړې دياره
چی بیا دغمازانو داسې زور و لکېده

اشنا وې دا لږکی دی د خاطر داسو پلو
رقيب وې ما زیکر شوبه تن اور و لکېده

عڪس دستا زما دسترگولہ زنيار نه وئي
د زبه له کوره ي بهستون په يوکذار نه وئي

داسې بله شپه به په نصيب سره راځي
په عمر کښې راځي خود رقيب سره راځي

داستا کوڅې له زه د روغ خان په خيال نه ده
پي تاو راتاو نشي دستنې سوم نه تار نه وئي

خوشحال وې په غم کښې بهېداره شامدم
را دروي خوشحالي دې د حبيب سره راځي

اے شمع روپه راشه نور دغه ضدونه پرېږده
پي په مين دې هره شپه د انتظار نه وئي

څو پي په تندي يې دازل ليکلي نه وې
دومره زحمتونه د غريب سره راځي

دستا د عشق په سمندر کښې يې ژوند وچوږده
پي په رښتيا خو سمندر وي دانکار نه وئي

خنديږي او گډيږي سره کلونه د سبا
نغمې پي د بهار د عندليب سره راځي

شېبې د اوبسکو د خاطر پسي ايله زياتې شوې
بنکاري دستا د حوائف او بد شو بهار نه وئي

نور خلق که د غيږي په دارو د طبيبانو
خاطر ته مريضونه د طبيب سره راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زپکيه تا وي پي دردونه خه دی
 دا په گوکل کبني دي ترکونه خه دی
 زپه په بنوي وله شوک يې وينی
 وهه وهه داسترکونه خه دی
 بس خوکه مخ دے نوکلنامه دے ستا
 دادخورشيد قمر مغونه خه دی
 نه ده اسانه اشيا نه يې د زپه
 لادسم دي تندرونه خه دی
 داستا منزل دي دومره نور لري شي
 گوډو پړندو ته تيندکونه خه دی
 که يې ذري کا نور نولا به بنه شي
 ستا په فضالا وسعتونه خه دی
 پي سرور وي يسو ساعت يې گوره
 پي وي پخلا نو بيا کلونه خه دی
 پي سرور يې پتهدے خو نه شي
 ماته په غلا غلا ديدنونه خه دی
 دا په خاطر کلفامه ستا دشونډو
 وي په خاطر دي پرمرونه خه دی

چي کته درته له زپه هجره نه شم
 داستا سترکي ي کوخي د زپه نه وي
 خداي دي هغه وخت رانه ولي منمه
 پي ي ستا د ديدن شپي د زپه نه وي
 که دسترکونه ي وي داستا سترکي
 وي وپل که ي جرکي د زپه نه وي
 موده پس سره يو خاي شريه محفل کبي
 ستا بانه ي نن نيزي د زپه نه وي
 جمع زپه لره اشنا پي زه داستا يم
 چرته زلني ي خوري د زپه نه وي
 دمخ لري کړه پلو زه دي لوکے يم
 چي ي ستا دمخ لمبي د زپه نه وي
 ترهغي به دي رقيب زپه وچوي
 چي خاطر دمعشوق د زپه نه وي

کله دستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شپو شپې دی

په دالند تنگ وخت کې چې حال وپوښته
دای د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د خوانې راغله
دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې کله
اوسې د ژوند د محفل شپې دی

دا زه خاطر درنه تېرس کومه
د بهلانه دې نورې خوشې دی

خاطر د وینو غرغړې وکړې
دای د ژوند د ختمېدو شپې دی

پې پنهان نه شي په بیا کېځه دی
پرېږده را وگوره په دا کېځه دی

زما په اوښکو کې خندا ده دستا
یاره دستا په دې خندا کېځه دی

شمې د فن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کېځه دی

زه دې یې ستره په توپونو کړو
کله داستا په دې کېځه دی

خاطره ته چې ماته نه شي کته
لږه دې پوه کړه چې په ما کېځه دی

زماڇي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي
نوردي نه ويخه سترگي که هر چرته سترگي دي

له هره دره ووتلي سترگي ۽ اشنا
که وږي دي که تږي خودي ددته سترگي دي
ته تل راتہ موسپزه په دي عمر مه شه جوږ
زماخوهم کلغامه دي پرهر ته سترگي دي
د مينې سمندره سترگي غرتي ۽ کږي تا
وتلي ۽ له تا کله بهرته سترگي دي
په اوښکوي کږه ستره وږه ونه ۽ د عشق
که گل ښي دمنځ رڼي خورشمر ته سترگي دي
را وږي خبري ښه وه په وخت سترگه د سبا
زماخوهم ختلي دي سخن ته سترگي دي

خاطره که خو غواږي زږه له تا ديار ديدن
نه نه شم وړکله زما نمرته سترگي دي

دستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دي زندان کښې اناردي پټې دي

زږه که ته ۽ زه له لونه خونديم
د مخ سره زلفي رسي پټې دي
په خورو زلفر کښې راگوري په چل
په دي ځنگل کښې دي هوسې پټې دي
په کومو سترگو به بيا بيا درځمه
په اشارو کښې دي تږي پټې دي
خاندي ۽ جوږي شول د زږه زخونه
ايله په وينوي خوگي پټې دي
څه شو په ځله ۽ دي رخصت راگږو
ستا په نظر کښې تلي پټې دي
په سرو سرو گورم تورو سترگو ته دي
۽ په کښې څه بلا مستي پټې دي
ستاله سينکاره ۽ ځواني شه لوگي
ډېرې په خاورو کښې ځواني پټې دي

دستا په خيال زما خاطر شوايري
خو د اميد په کښې سپرغي پټې دي

۷۹
○

زپه ځي ڪه هرڅو رانه هرڅه غواڙي
مڃ نه ڏي ڏي خبر ڇي هرڅه زپه غواڙي

اے ماشومه زپه تہ راتہ بنه وائپ
هغه رانه غواڙي ڇي مانه غواڙي
تل به ڀي پروا وي گهرنگونو نه
ڇوڪ ڇي خپل منزل ته رسيدو غواڙي
زپه او د نظر ڇني ڏي خلاص ڪرمه
نور ڏي لا بنايست رانڀي ڇه غواڙي
هرسپه دستا دديدن وڀ نه ڏي
داخوهم زپه غواڙي هم لهه غواڙي
خبر نه ڪه زهير شوم خان ته ڪران شومه
بد هم په ڪڀي وي ڇي ڇوڪ ڀي بنه غواڙي

خلق پرې تهر شوي له سرورنو نه
خُله ورنه خاطر په تشه خُله غواڙي

○

۷۸

○

نن خوماته هسي بله دنيا بنڪاري
تا ڇي نه وينم نرڇله دنيا بنڪاري

تنڪ ڪوڪل يره دنيا شي ڇي ته يادشي
ڀي تا تنڪه لاکوڪله دنيا بنڪاري

ڀي له مانه هسي ڪله صحرا بنڪاري
ڀي له تانه هسي ڪله دنيا بنڪاري

ڇي په هجرو وصال نه په ڪڀي پوهيم
داستا ده ڪه ڀي خپله دنيا بنڪاري

هيڃ خاطر ڏي خزان ونه ڪهو خاطر
ڇنڪه خبره او ڀي ڪله دنيا بنڪاري

○

ما وې نن به ې زپه وچوړی خودرونه دی تېرېری
پرېږده خه کمې تپوسونه خو وختینه دی تېرېری

جوړې تا اوده کې د راتلو زما په لوری
نن ې سترگونه دوپاندې مثالونه دی تېرېری

جانانه زه ې زغله شم که وی دستا د لاسه
هرشوکه ستونډه طرفانونه دی تېرېری

ستا دحسن په بهار کې یاره نورې رنگینې شته
دغه دهر په خاطر باندې غمونه دی تېرېری

له منزله اوریزان کې دالغظ نشته ې مصرعې ې ې معنی کې ده

زما زپه اودستا سترگې سره پېرېری
نور به بدکا ې په دې منع کې خاښېری

که خبرنه راکوې خبره ې پېرېری مه کړه
مښ زپه ې ستاله مښې نه صبرېری

که دې غم په ما انبار وی پروا نشته
دکلونو لاندې خانکه نه ماتېری

ې ې ورتې اشنا وای . خغه شوې؟
زپه ې بنه شی په کورکل کې نه خاښېری

زه خاطر داسې هبت ستا د راتلو کم
که پانه ې په ونه کې رپېری

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د وخت د گذارونو ې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپر ليه ستا کلو نه نه جوړېږي

يو ځلې ې وران کړه ستا تصوير لاله اشنا
عم هغې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
رافي شه د يار غمه د دنيا د غم سر
يو کور ې د زه په کبې برونه نه جوړېږي
ا زه ته راته واي ې يار راشي څه به کړو
له خوبه ځنې وپاندي تعبېرونه نه جوړېږي
زه خو ې اشنا لاد پخوانه لهر نه وم
د عمر لهرنو ته زنجير ونه نه جوړېږي
زه تاته په قدم کبې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کبې پېغورونه نه جوړېږي

خاطره يو ويخ نه ده نن زه جوړ او سبا وران
ې د هر کوي غمونه هغه زه ونه نه جوړېږي

څه ې پرې په ما زما د يار سره جوړېږي
خبر د زما زه د انتظار سره جوړېږي

کله په يورنگ شي بيا سل ځل په بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وگوره واره څنگه په سترگو کبې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کيری نن د بنکليو په صفت
هغه وخت راغلي د ې داسره جوړېږي

وی به ۱ گواه سبا دا سپین سپین دیوالونہ
دغہ تور لوگی چي د دیسو نہ پاتې کیږی

یاد ۱ د دنیا له یاده مخکې مخکې ددی
څنگه به دستا دیادېدو نه پاتې کیږی

باده د پلټون چي ۱ پډلوری بیا رانه شي
سترگې ۱ دیار د تماشو نه پاتې کیږی

زېږه له ۱ دارو دی او کجل ۱ د بصر دی
خاورې ۱ خاڼه چي د پښو نه پاتې کیږی

بیا راغله شپه او ځلند ستوری یار راغی
بیا به ۱ خاطر نن د خوږو نه پاتې کیږی

له دغران کښې مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

په دغران کښې مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

نور به ایله څه د لېونزو نه پاتې کیږی
گوره ۱ یو کر دې ۱ د پښو نه پاتې کیږی

زېږه ۱ چي اشناد ستا د تلر نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېچې ۱ د زېږه د لمن ورژېدې لارې
غم دې پډ کښې دېرشو د نیوونه پاتې کیږی

نه بلېده ۱ اور د مخ دې دا ۱ زېږه وه
گوره چي به سکور د سرو لېونو نه پاتې کیږی

تاچې په کېو وېو د عشق بوتلم زېږه
څنگه سې لارې د پښو نه پاتې کیږی

په ارمان د نادانی شی څي موبنیاړشی
خوشحالی او خوب یې وړکشی غم یې کارشی

تخت و تاج او بادشاهی یې په کار نه وی
په ارمان د روح صورت شی څي بیمارشی

په توبه باندي ډیر به بنکاری څي زېږشی
بنکاری بنه څي په حواری کبې توبه کارشی

لېونی په کاپوکی ورتنه خاندی
دهو بنسپار و ځنکدن په یوگذار شی

خپله غمه د یار غم یې لږ مېلمه ده
تابه وکړمه وار وکړه که ډي وار شی

ته ډي خپلې سترګې وکوره څي غه کا
د خاطر زېږه به څرنکه قرارشی

سترګې ډي کره برندي څي وختونه وارخطاشی
زلغې کره پرېشانه څي کړدونه وارخطاشی
خو به کرې وعدې راته دفت او د سبا
ډېرې شپې وعدې کره څي خوبونه وارخطاشی
زه درته له ډاره په محفل کبې کتې نه شم
سترګې څي راوړې نو زهونه وارخطاشی
عقله څي یې ووينمه زلغې تار په تار
بس خویو کړېوان ته ډي لاسونه وارخطاشی
دومره اے زېږیه ! ځان ته مه بنکوه بنکله
وبه چوپې له واره که دردونه وارخطاشی
غله سره د مینې په محفل کبې څي یوځای شی
زهونه وارخطاشی څي رنگونه وارخطاشی
مل یې کره د زېږه یې که په ځله نه بیانېږی
داسې ادا وکړه څي دا دونه وارخطاشی
حکه زه خاطر ډي دومره وصف کړم اشنا
پرېږده څي د خلکو درته زهونه وارخطاشی

چي بي روڊ دے دلچرپه پڄانوشی
سودني کله بيا دل ب په بهانوشی

خوچي خداي را کپه نه ويا نوبه ٿايم
دخپير فصلونه تل په بارانوشی
که دستا په نوم بدن نام یم پروانسته
لهوني غبوننه تل په لهونوشی
زه دستا لهونوستر گونہ دار نه کرم
که خويونه دي دستر کول لهونوشی
هغه شپه چي دي دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلني روپاند بنوشی

چي دنپه کور ته دي راشي پروامه کړي
له خاطر خاطر تل د ميلموشی

له کله دادوا به شعر ونه منزل نه کښي نشته

له ديوان خاطر کښي دامصرعہ داسي ده : چي دنپه کور له راغله ودي سڙي

ردې دنيا نه چي سُکلان ورک شي
غڻ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چي ٿاڀي ستا ٿا هڻ نه ده
که درياب کښي چي باران ورک شي

هو مره ي سود په لهونتوب نه کڙي
چي په منگل کښي ي گربون ورک شي

خو به لٽومه ستا ورک شوي پلونه
چي د خاطر په کښي چشمان ورک شي

وہا ندي بہ ٻي دا وي چي کا تہ بہ شي
اوس چي پتہ ژوند پرہ شوم وایم خہ بہ شي

وایم ستا بہوتہ د زخی زڙ نہ
بس دے کتہ وی داسي نو ساہہ بہ شي

نہ و مہ لہ داسي جد اي خبر
ما وي پتہ ساعت کي تله راتلہ بہ شي

وي کي کپو تپوس چي راخہ خہ غواڀي
ما وي چي کتہ راشي نو خرابہ بہ شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نہ بي پر پردی دواہہ سرہ مرؤ بہ شي

هر وخت چي ژپا کي خندا شتہ دے
زہہ خود خاطر اوبہ اوبہ بہ شي

ستا چي خودي زلفي کونغي راتاوشی
زما د زہہ خني رسي راتاوشی

پتہ مہ پرہ لو پتہ کي تاوشی
لکھ و پرانہ بر بوکھ راتاوشی

نہ بہ ٻي بيا کي لہونے دغرونو
نہ بہ دا ستا سترگي هوسي راتاوشی

پتہ زہ بودي خوبہ وانہ وپم لہ تا
نہ بہ خاطر ستا لہ کوانہ راتاوشی

راشد پڻه کوشو کڻي د جرگو خبري نه شي
چرتي پي پڻه مون کڻي د پردو خبري نه شي

د پرو شپوله راشه پي له يو بل نه خبر شو
ياره پڻه يو شپه د ټولو شپو خبري نه شي

وايمه له ځان سره پي دا به ورتد وايمه
را پي شي آشنا پڻه حوصلو خبري نه شي

زه او ته پي ووينوله ورايه سره پوي شو
چا وي پي پڻه سترگو کڻي د زېږو خبري نه شي

ياره ستا د هجر او بدو شپو شو کيړو کپه يم
کورډه پي ي اوس پڻه اسو پلو خبري نه شي

خداي خبر خاڼه زه بيا چرتي ته بيا چرتي
پر پرده اوس پڻه تلو کڻي د راتلو خبري نه شي

خزان لارې شي بهار راشي ځلان خوشحاله شي
بلبل يي د چمن وي بورا ځان خوشحاله شي

نن خومه راگوره مخ دې بل خوا واړود
پر پرده پي نا پوره د قبان خوشحاله شي

شمع پي بليزي د محفل د پاره ځاندي
زه کڻي داسې وايي پي عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کافي، ستورنه کله غمونه وي
زه کڻي د خاطر وچو خو پي خان خوشحاله شي

زہدہ پتہ دہی نہ دے چي ناولے مخ دے
چي کوم چي خوبن شي هغه بنکله مخ دے

مخونہ دہر دی خودا مخ چي خوبن دے
والله يہ تہولوکنبي وتلے مخ دے

پرپر دہ چي اوبنکي چي بهيري پتہ مخ
دا بي گناہ جانان رتہلے مخ دے

خہ وشوتاکہ ديدن بندکرو پتہ ما
خاطر پتہ زہدہ کني ستاساتلے مخ دے

داستا پتہ سترکوکنبي بهخہ پاتي شي
رقيبہ يارکہ چي پتہ خلہ پاتي شي

ستہے مزدور سحر وختي پاخبري
پتہ شوکيرو مين وودہ پاتي شي

يوخلي نينغ پتہ دہي لار تہرشہ آشنا
چي دہي کاہہ واپہ کاتہ پاتي شي

افسوس چي ستا پتہ خيال کني خہ بنکارہ
دغہ ارمان بہ چي پتہ زہدہ پاتي شي

وستايہ دہر د يار تراخہ خاطرہ
چي پتہ کتاب کني دہي خوابہ پاتي شي

خون خويو د مينې په ترخو کبې انتظار دے
بشکلې تماشه په تماشو کبې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خومره اوږدې کړې دي
بنه دے چې د ژوند په ورځو شپو کبې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او بښکې وچې نه کړې
ورپړې دې د چا په دې شپو کبې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيسوه
ما ته خه د هجر په غرمو کبې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړگي شني پانې ي وچې شرې
بيا ورته سپرليد په راتلو کبې انتظار دے
ما وي چې کله نن نه وي سباله به دې خوبه شي
دېر ي ورته کهي په اسرو کبې انتظار دے
کله به شي ستا د حسن شمع راته بله
گران راته د زلفر په تيارو کبې انتظار دے

بنه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
بشکليه ستا ديدن په سرو لمبو کبې انتظار دے

څوک چې ستا د گرانې مينې طلبکار دے
هغه کله له غمونيزنه وزگار دے

ستا سپنکار زما په سترگو کبې غم پيړي
چې په کوم لورې زه گورمه بهار دے
د منصور خرو غسې نوم دے په دنيا کبې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي ، تغيروي چې ي ستا مينه
بس هم دغه ي خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې خه په مخکبې مخکبې کيږي
بس دستار باندې هر منت گزار دے

که دې يار له سترگو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونسه دا يار دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې خان راتہ اشنا دستا پۀ خپر دے
دې وې وروستو به تہ پوہ شې خہ وای خپر دے

دې وې زپۀ کۀ خیرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورتہ کاوشپر دے

دې وې زہ یمہ هوسې پۀ مہرو روپہ
ما وې زپۀ زما دل وپو غرو نو شپر دے

دې وې بیا تہ مخ بنکارہ کپہ کہ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوالہ سر، تہر دے

ما وې زہ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې راشہ دلتہ کپہ غم یې دہر دے

خدا یدہ غومرہ بی وفا زما دلبر دے
بی لہ غمہ یې زہ سرم پۀ دہ اختر دے

دھجران دلا سہ شب و روز ژہریم
حکہ داسې یې پۀ اوبنکو کرپون تر دے

یا خوزہ ورتہ نظر کولے نہ شم
یا خو دے دہر پۀ لجر اپنی زودور دے

اوس یې سود پۀ بل بشر زہ کی نہ شې
بی لیدلے یې دیار بنکلے بشر دے

تور بانہ دیار دغشو پۀ مثال دی
بی ویشتلے یې زما زہ کی سر دے

درہغہ زہ خاطر خو پوہ پۀ پیل تصور دے
بی پۀ خہ باندي زما نہ سرور دے

شاید چي حُسن داشنا ڀي دلبر نه ڊک دے
 د زپه جھان ڀي دلگوو داسو پلونه ڊک دے
 خوبنه ڀي ستا په بهو غشوره وښتنه د زپه
 گنځي وطن خو هسې ياره د ازغونه ڊک دے
 دستان نصيب شه خوشحالي د ڀي غمي خوبونه
 ز ما د خوار غريب نصيب دشو گيرونه ڊک دے
 نمر مځي مخ ته ڀي له ورايه ناخبر کتلي
 نن راتہ حککه داجهان د پلوشونه ڊک دے
 راشه کلونه گواهان دي په صحرا کښي ز ما
 چي ټول چمز ز ما د اوبنکو دشپونه ڊک دے
 داحسرتونه داغمو نه تنگ گوگل ز ډک ځي
 له ډي خو گور بنه دے هر څو که د تيارونه ڊک دے
 زپه ڀي يوه دلپونټوپ په کښي سوداگر له
 بازار د حُسن خوله ډېرو تماشونه ڊک دے
 همدمه مه را يادوه دا تېرې هېرې قصې
 ز ما زپه ځي خو وختنه لا دکيلونه ڊک دے
 ز ما خاطر ڀي له شكونو له فکرونو ڊک کړو
 د مځ کتاب ډي راله راوږه د قيصونه ڊک دے

ٲٲٲ
 ٲٲٲ

تک تور سوے دستا سوے ودريل دے
 ڀي ډي اور د بنکلي مځ تر ڀي لاندې بل دے

ٲٲٲ
 ٲٲٲ

چي خو ځم په مخکښي لا منزل زياتير ڀي
 اشناستا د ډي منزل څنگه منزل دے

ٲٲٲ
 ٲٲٲ

چي ڀي شک په کومه لار دے سوداځي شوم
 نور ڀي هېڅ موندلے نه دے خوشاپل دے

ٲٲٲ
 ٲٲٲ

چي اشنادي په کښي اوسي اے خاطر
 خپېر وگڼه حرم که خوشحال دے

ستا پڻ انتظار ڪنهي مائه ڪال خهه دهه
دومره لا مانده نه ٿيم ستا خيال خهه دهه

سوزي هم هغه جي پري بلي پري اور
خانده لے اشنا تاته دُغال خهه دهه

تاکه پڻ شاله ڪنهي پتهه وليدم
بيا به داسي وائي جي مثال خهه دهه

زهه دي هريو غم د زهه ڪي داغ ڪنيم
مائه لا دستا پڻه جبين خال خهه دهه

ما خو درته وپل ڏهره هي مهه ڪوره
وگوره خاطره اوس دي حال خهه دهه

شومره ڏهر پري پڻه زهه ڪي باندي پي غم دهه
د آشنا سود به پري نه شي وائي ڪم دهه

زهه جي هسي پریشان او سرگردان يم
هر يو غم بي لکه ڏلني پيچ و غم دهه
دهجران دل سه شب و روز ڏهر ڏهر
راشه يو واري پڻه سترگوي تود تم دهه
هغه خاوره هي دارو دهه ڪهه چا راوپه
پڻه ڪوم خاڻي باندي بي ايبي جي قدم دهه
تول عالم بي ڏهر صفت د سخاوت ڪا
ڪيله خهه ڪم جي داخيل نصيب هي ڪم دهه
زهه خو ڪهه هسي شومه پڻه خندل بي
خلقه ما او پڻه جانان ڪنهي ڪوم يو ڪرم دهه
پي دلبري پڻه ڏها پوري نن خاندي
نو وچ شوهه هي دسترگو ڪله نم دهه

حڪيمانولر مهه درومه خاطره
ديار شوندي دي پهرلر مزهه دهه

چي لب نظري دبصر پاتي دے
جو پي منزل ته دهر سفر پاتي دے

شپه كه اوده دخورو زلفرده خو
وار دي دسپين مخ دسحر پاتي دے
زار دي دميني دلبوخي زره
لاي په مينه كنجي خيگر پاتي دے
تپوس دشيبي وكره كه وكره يقين
ستا انتظار رانه سحر پاتي دے
دانظار ديوي چي تنه نه شي
اوس خوشپه تيره شوه سحر پاتي دے
ماخوردستا په سر وطن گهلو
خبر شه اوس رانه خيبر پاتي دے
زه او انكار له تا په كومو سترگو
لاي دتن دپاسه سر پاتي دے

زه د ريبار په خله رخصت خلكه شم
ديار خاطره چي خبر پاتي دے

چي زره ي ستا په تور دے په بل تور ي پېرزونه دے
نظري ستا په لور كه په بل لور ي پېرزونه دے
اے هجره پي ي ورا نه نه كهي دا دنه كي خونه
ارمان په كنجي د يار كه په په كور ي پېرزونه دے

دا نه چي هر بنا بست باندي شېدا دے زما زره
دستا په مخ دي سوزي خوپه اودي پېرزونه دے

په غېر ستا د معفل خني يي نه شي خه كذران
در دروي به خاطر خوپه پېخور ي پېرزونه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دخان سپنکارولو کښې مسکې وې ما ليدې
زما د زېږه پټه سولو کښې مسکې وې ماليدې

پرون ې څه پرواه ستا پټه گزار نه وه صنم
زما پټه زېږه ویشتلو کښې مسکې وې ماليدې

شاپد چې وه درياده حيرانتيا ې هغه وخت
اين ته پټه کتلو کښې مسکې وې ماليدې

خفه يمه پټه ډاکه بنه ې ستا له سپې کڼم
دقيب ته پټه وپلو کښې مسکې وې ماليدې

لبان دې لکه پانې انکې دې سره کولونه
سحرې ته پټه کلو کښې مسکې وې ماليدې

خبرې پټه غصه کښې کږې هم د چا خاطره
اشنا چې پټه کتلو کښې مسکې وې ماليدې

سپنکارو دې چل چې د خندا زده کړې
سپنکارو زما چل د ژبا زده کړې

پټه لنډو پلونو به ې څنگه ځمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړې

نن دې ونه وې پټه وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړې

خاطره طمع د وفامه کړه
اشنا خو يو چل د جفا زده کړې

اشنا ې فن لیده تهرې وعدي را یادېدي
دا وصل که هجران وه پي گيلي را یادېدي

بس وه ې ستا ارمان په زبه کبي نورخه ودا
دانته ې ماته نوري مرچلي را یادېدي
منم ې فراقجن به نور سبا را یادېدي
له ما ې اشنالاده ماته شپي را یادېدي
که هېر شوي ؛ نو ياد لره ې هېر دي شم بنه
پخوالي لا په زبه کبي اوسېدي را یادېدي
وم دومره لېونه ستا د پرېشانو زلفو زه
ې چرته خو به خاورې با دېدي را یادېدي
زما د زېگي ياد شو د مخکي نظر سره
په هېڅ نه هېرېدې هم داسې را یادېدي
دانته ې اوس چشمه اوس ې غټې ستايم زه
د ستاخمارې سترگې لا وې را یادېدي

بېکا ې شمع دويده هرڅه هېر وه د خاطر
د ستا د محفل بېکلي تماشي را یادېدي

زما د اُميدونو ودرې شپي وغزېدي
هرڅو ستا د منزل که مرچلي وغزېدي
اوس چېرته ترېنه لارې شم لېونه ې کپه يار
هرڅا ې کبې ې د زلفو زولني وغزېدي
نمر مغينه اوس دې سې لارې ماته کړې کړکې
نظر که ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدي
چا هسې داسې ووي ې خاطر کړو يار ځلا
په دې د رقيبانو جنازې وغزېدي

کله هېر شوي نو ياد لره ې هېر دي شم بنه
د زلفو زولني د زلفو زولني د زلفو زولني
د زلفو زولني د زلفو زولني د زلفو زولني

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پوه شومه په دې چې په کنځل کېږي څنگه بنکارې
وخانده يوځل چې په خندل کېږي څنگه بنکارې

ستا د تصور په يوجونگره کېږي اوسپږمه
ته خو راته وايه په محل کېږي څنگه بنکارې

شومره به په باغ کېږي نه په غټو وي خپل ځان ته
گلله د آشنا په سره منگل کېږي څنگه بنکارې

سترگې يې په ما کېږي دې چې کورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په مخل کېږي څنگه بنکارې

تابه په ائين کېږي ځان ليدل په يورنگ وي
راشه د خاطر په هرغزل کېږي څنگه بنکارې

چې بنکلې وي ، وځندېدې شونډې
خود به د سترگو خوښېدې شونډې

دا ته چې لارې شونډې هېڅ ونه وي
بس که په تابه يادېدې شونډې

سترگوله زه که قسمونه ورکېم
زېږکيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کېږي رېږدې شونډې

ڪه ڏي دا زلفي پڻ لاس راغلي اشنا بيا به ڇڻي
ڪه ڏه عادت له ڏي بلا سره شوم بيا به ڇڻي

در ته ڪي ته نه شم حيران يم داشنا سينگار
تا ڇي ڇي داسي پڻ اشنا وڪڙل پڻ ما به ڇڻي

ڇو به بنهري او دا ڏهنه تل ته ماته ڪوي
ڇي ڇي پڙو نه وي دعا هغه اشنا به ڇڻي

ڇي ڇڻي ڪڙل هني ٿول وڪڙل پڻ تا خاطر
وايه ڇي تاله پڻ لاس راشي پڻ اشنا به ڇڻي

اے گلہ! چي ستا ڏي دخن دانہ ستر ڇي لاهي
نو خود ڏي لري بر ڏي نه ستر ڇي لاهي

نڙ ڪيه! پس له ڏي به بي دستا به ستر ڪو ڪورم
نظري وه اشنا چي لاهي، زمانه ستر ڇي لاهي
هم داد ڏي بدر ڪه شوه مه ڪه پار له راهزنانو
اے گلہ! دوستو وپاندي ڏي له تانه ستر ڇي لاهي
ما وي ڇي ڪه وڙ ڪوري نو اوس بيا مخ پتوي
نو ڪوزي ڇي ڪرپوان ته له حيا نه ستر ڇي لاهي
يو بل ته په ڪانه شراو په نهونو زلزل ڇي وي
محفل ته ڇي ته راغلي دهر چانه ستر ڇي لاهي
لب راشه شمع رويه! لڙي وڪوره ڇي ڇڻي شوم
دستا به تماشا ڪبي ڏي له ڇانه ستر ڇي لاهي

نو ڇڻي شوڪه مڙي خاطر ستر ڇي په تانه شري
ڇي ڏهري داسي وڙي له دنيا نه ستر ڇي لاهي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لکه مجنون غوندي ڪرڻم پڻ بيا بان در پسي
وايم پڻ خُله ليلي ليلي خيري ڪرپون در پسي

نڻ شوم خبر زه د وصال لڻ خوشحالي نه چري
لکه وحشي ڪر مه غمونو دهجران در پسي

نڻ دي آشنا يم نڻ چي بيا راتہ آشنا وواڻي
پروا ي نشته دے پڻ تانہ ڪرڻم خفگان در پسي

چي تڻ بيا نڻ وائي پڻ ما چي تڻ شيدا نڻ ي تڻ
ڪڻ ڊڪرو ي گذار نڻ ڪر و خيل خان در پسي

پڻ حال خبر شه چي نڻ دي رانہ شي خواله زما
چري پڻ لاس ڪرڻي خاطرہ دقيبان در پسي

د پرہ خوشحالي بنه نڻ دو بيا رانہ هير پري
ڪله ڪله غم را ڪوہ تل چي ي بيا د پري

زه دي يم لڻ پتهدے نڻ شي رانہ شمي
خدا پرو د رها نه پڻ تيارو ڪنبي بنه بنڪا پري

ماتہ د آشنا د و عدي مريو ڇاي اشاده
اے وڊيه نظره تڻ پڻ هيڻ هم نڻ م پري

ستا به د خاطر نه وي پڻ زه ڪنبي خڻ تپوشي
دومره بي پروا ي چي پڻ مع ڪنبي ي تپ پري

چي دسترگو دی بنکار زنی زما سترگی
چي بی نه شی کهے پو بنستی زما سترگی

زبه کچکول کهمه داو بنکوپه زنجیر کبی
چي درگورم شی نمزنی زما سترگی

مرک ژوندون دے لب راگوره دن پوره
در نه غولپی جو پوغبستی زما سترگی

دهرچا دی دیدنونه مبارک شی
وئی ستا د پیرزوینی زما سترگی

په ژها باندي خونہ شی چي زه ژا پر
دکی ستا د در لینی زما سترگی

ستا دسترگو کپی خاطر چي نه درگوری
هسی نه چي دی دارنی زما سترگی

راشه اے ماہ تابان په توره شپه کبی
یم تر زلفو پریشان په توره شپه کبی

له تکر و بی پروایم ستا په عشق کبی
لکه بحریم روان په توره شپه کبی

په خندا می ستا قسم وی شمع روپه
خو به کهمه داگریان په توره شپه کبی

زه خاطر دستا د زلفو نه دار نه کهم
مالیدی دی ماران په توره شپه کبی

خود دهرې يوې کوچې شوي زما سترگې
چې دستا سترگو ته غلې شوي زما سترگې

دستا چې نه وينم دا توږې سترگې
په کارې نه دی دا پورې سترگې

نه به يې د بل سترگو ته پورته نه کړم
دستا په پل يې دی نسکورې سترگې

ساقی دستا پمانه خه کومه
چې داشناي دی مېخوري سترگې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کېنې خوي کورې سترگې

ستا منزل ته به د زېه په سترگو رسم
په تلو تلر کېنې مرحلې شوي زما سترگې
خه زو خونه پرې دگرم او بنکو اوږې
په ژبا د غم پڅې شوي زما سترگې
چې سبا بېکا يې ستا په درکېنې نيم
خود دهرې يوې ناي شوي زما سترگې
بيا يې هغه خپلې سترگې خپلې نه کړې
چې له خانه نه په دې شوي زما سترگې
اوس په دم کېنې د يار زرخل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې بنې شوي زما سترگې

زه خاطر به په ترخو زېه اوس عادت کړم
چې په تا باندي خوږې شوي زما سترگې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○
 ڇي اشاري ڪري ايسار ٻيڙم وٺي
 ڇي پنهنجان ڀي تيار ٻيڙم وٺي

پڻه يو ساعت ڪٽي ڇي بيا بيا ٿڙهي
 ڇي اوس ٿڙ ٻيڙم قرار ٻيڙم وٺي

در بغه ڇي مڙي دستم نه وهڙه
 ڇي نه مڙ ڪٻيڙم ازار ٻيڙم وٺي

نور به دي ڇڻ وڪري ٻانهه به خاطر
 ٿول دي پر هر ڪر مهه وٻر ٻيڙم وٺي

ڇڻ و شو ڇي ستر ڇي ڀه تا باندي خوب ڇي شولي
 ڇا ته پورته نه شوي ڇي دستا ڀه لور ڪڍي شولي

گوريه دا گريوان ڇي و حشت ڇڻگه تان تار ڪٻل
 نه شلي ڇي دستا د زلفر ڇڻگه حلق ڇي شولي

ما خوب وٺيل ڇي دستا ڇڻگه ڀيره آسانه ده
 ڪرانه شوله ڇڪه دومر ڇڻي ڇي راپسي شولي

اوس هم ستا دميني افسانه زما ڀه شونڊو ده
 ڇنوري افساني ڇي ڀه نه ڇو ڪوت ڪٽي ورس تي شولي

ستر ڇي دخا طر ڪه ستا ڀه ستر ڪو تهر وتلي دي
 گور مهه دا بدي ڪه زما ڀه حقله بني شولي

تابه ڪتو غل چر ته خاطر ده ورڪ شوي ز ڀه
 نه گوري ڇي تاته داشنا ستر ڇي بس غلي شولي

تہ بہ پتہ زپہ کبھی مالہ ختہ راکوی
کتہ راکوی مالہ بہ زپہ راکوی

منع بہ نڈ شم ستالہ درہ خنی
پتہ دے دے نڈ کتہ ختہ نڈ راکوی
ختہ لوے اختر دے دخوانی تہر کپلو
تہ بہ لاسونہ ماتہ بنسہ راکوی
داسی چل وکپہ پی ہپر ودود ہپر
سپا بہ بنکلیہ یوہ لمبہ راکہ
دا خوشحالی بہ ماتہ شوک راکوی
پی تہول غمونہ رالہ تہ راکوی
پی ہوند او گوہ دے کرم نومالہ ہتہ
اوس خہ بہ ہرختہ پتہ کالہ راکوی

ضد لہ خاطرہ سرہ مہ کتہ تہ
کتہ یو اوان رالہ پتہ ختہ راکوی

اوبنکی نڈ کمپری خوردا ماتہ شری
تا پی خندا وکپہ نورانیا شری

خوخلی د اوبنکوسرہ درغلم
داختگہ جرکے او ننوائی شری

خو بہ گوری ستاسترکی زماسترکی
لری دے وی خپر دے ہو پی زیاقی شری

تا پی دخاطرہ سرہ ختہ کپی دی
خپر دے اشنا دا پی درتہ پانہ شری

هرڅوکه ې دنډه قرارولوله راځي
پوهېم ولې نه ې قتلولو له راځي

بلبل کې د ټکل وصف که بهار وې که خزل
بورل ته خو ې بس يو بنکلولو له راځي

غمونه د اشنازه اوس په هېڅ نه هېوم
اے غمه د دنیا که هېرولوله راځي

ارمانه د اشناشه د اشنا سره مېشته
ې زېه ته د خاطر ازارولوله راځي

ته ما ستا ېلې يو په سله نه ې
دا ته زما په وينا ځله نه ې

که څوک خپل ځان درته زړې زړې کا
خپله کوي ته د چا خپله نه ې

دا ته خرچرته ې ې نه ې نه ې
هر وخت زما سره ته ځله نه ې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خوم هغه ې څه بله نه ې

داسې راتنه گورې لکه نه چې راتنه ځورې
نېغ ي له زېږې وځي کابو چې راتنه گورې

کله چې د زلفو وړېغ لري کړې له مخه
شي دې پلوشې بنسکلي بانې چې راتنه گورې

هغه وخت لږ ډېر وک تهې مخ راځي پې کړې
داسې معلومېږي لکه بنه چې راتنه گورې

ته زما د زېږه نه دخپل حسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه څه چې راتنه گورې

نن خوې خاطر وکړه چې مه راتنه راگوره
زه درته کتې نه شمه ته چې راتنه گورې

سنکسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تل به پنه هر چا داسې کيږي په داسې خلقو چې اعتبار کا
 له خپله خانه چې خبر يې کا له کپنگوڼه يې گذار کا
 د بنکلومينه يې وفاده
 زه به يې څه درته ستايمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 خاطر خومه وے درکلي اوس يې ژوندون اخته اوږد
 هغه چې تا ورتنه خندلي زه يې دنورې خندا توږدے
 زما د زهه خوښه ژبا ده
 حکه يې نه قرارومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

له دراره ځايه د (له) په ځاي (دا) ليکلې شري دے

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 له هرڅه هرڅه ووتمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 زه درنه څنگه هېږدمه خپلو وعدونه وشوېږه
 تا چې خندل زه ژپېدمه له هغو شپونه وشوېږه
 هېږد زما ټوله دنيا ده
 شام وسحر دې يادومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 غر په غرنه وځي صفاه چې وکا ژوندنې اغربه راشي
 درته په زهه کښي به يې ساته پرېږده چې موږ بنه په جفا شي
 زما په سترگو کښي هيا ده
 زه يې په څه درواږومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

چي ۽ سترگي ڏيدن ڊاشنا نه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

زه به شه ڪرم ڪيريان چي يار راڪري ڪل

په زخمونو ملهم به ڪيري ڊگور ڪل

هسي هسي ۽ يار خندانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

ايله زلفي ۽ اوس غنچو ته جو پي شري

دوا به شونو ۽ ۽ ۽ خند بدو ته جو پي شري

مل به خنگه زما سودانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

دستاغ ته زما نظر ورسيدو

هغه اور ۽ سم تل تر خيگر ورسيدو

۽ ۽ له سوزه خو هيچو ڪ ژبا نه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

اے خاطر ڪيلي ڊخپل ياره مه ڪر

ته طمع ڊدل ازاده مه ڪر

اے شبا ۽ خاطر دهچا نه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

شوي ڊ زبه ۽ سترگي سپني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

لبانوستا زه ڊ بنا مار په شان خو په ۽ يمه

زه ڊي دسترگري په بهنو باندې ويشته يمه

هي ۽ له خلي نه تورې وينې اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

په ڊي هجران ڪبي به تر شو پوري ڪر پر مه زه

شام اوسر ڪه ماشوم غوندي ٿه پر مه زه

او بنگي ۽ هي ۽ په مخ رتگني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

چي ته ڪوي په ما ظلمونه راته په غور ڊ صغه

خاطر ڪوي ڊر ته سوالونه په زبه ۽ ۽ زور ڊ صغه

وهم رباب ڪه ڊميني اشنا تا پسي

راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

نن خورا ته مه وايه پي نا تر سبا
 سودي ساقی نه شي په مينا تر سبا
 ووايه اشنا راته، ته زما تعبير نه پي
 وي پي تل په خيال کبې ي ته هغه تصوير نه پي
 بله راته بنکاري دا دُنيا تر سبا
 سودي ساقی نه شي په مينا تر سبا
 راکړه ساقی داسې هڼي چې شي زما اوستا نشه
 هم پرې دچوپتيا نشه هم پرې ددنيا نشه
 جام دلهوراکړه په بيا بيا تر سبا
 سودي ساقی نه شي په مينا تر سبا
 نن خورې راجمع خه په مښوکبې کښونه دي
 سترگو پيمانو کبې دي رنگ په رنگ ستونه دي
 گلې دخاطر شه په رښتيا تر سبا
 سودي ساقی نه شي په مينا تر سبا

نه ومه خبره زه، تاچي زړه بائله دے
 تا ووې رېبار ته پس له دې به خوراخو
 خبر دے که تش تورې دې پرون زړه شېر دے
 خيال ي وه سکا رته پس له دې به خوراخو
 وښايه خيگر راته اوس دزړه کي سر راته
 وايه د بنوغشوبه کوم کوم خاي ویشته دے
 لاس کبې آينه ي وه کړې پي کينه ي وه
 ماکتل رخسار ته پس له دې به خوراخو
 خنکه مړې در شمه په حال دې چې خبر شمه
 لاس کبې دې رقيب راته دک توپک نيونه دے
 يوخاي در غلے وم ډېر دې زغولے وم
 غلے وم دیدار ته پس له دې به خوراخو
 ساچي کوم ستم کړے اوس ي په تاکم کړے
 دا دخوانه ولد په مانن سبا راغله دے
 شو خاطر غلام دستا کړي به تل سلام دستا
 پرې يې ږده در بار ته پس له دې به خوراخو

۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

طلب کرم صنم چم پٺه چم
 لوند ٺي گرهوان دے خاڻي ٺي نم

مينه وفادي نسته

په چا پروادي نسته

وږه له چا دي نسته

ڪوه ستم طلب کرم صنم

رنگ ٺي تڪ تور صخه

سوء په اور صنمه

ڪومه شور صنمه

وڪڙه ڪرم طلب کرم صنم

مينه بهار دے دستا

چمن گلزار دے دستا

خاطر ماليار دے دستا

دنگل په چم طلب کرم صنم

له منزل لنده اور ديوان کني، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزل لنده اور ديوان کني، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

نوم دڀڻتوراڄي هيرشو

شوڪ ڀي ياديري

غم دهغوي لاسن ڀرشو

شوڪ ڀي ياديري

شوڪ چي دقام اودا لمد خدمت کويستنه

الله دي خبر ڪري

خاطر هغه خلق ستا يه

په خپل ڪتاب ڪنڀي

تل په بار بار دغسي وايه

په نپل ڪتاب ڪنڀي

چاچي سرونه په وطن وڌڪري ديسنه

الله دي خبر ڪري

دسڻ نه ڪال ته ڀر غمونه

له داسي ژوند نه مرڪي بنه دس راڌي شينه

الله دي خبر ڪري

ستا دممانو فريادونه

هير به ڀي نه شي

لکه د زانو قطارونه

هير به ڀي نه شي

پاس په اسمان ڪنڀي جهانو فوسونجيه

الله دي خبر ڪري

دڀڻتنو فقير ژونده

ڄنگه به تير شي

تير خوبه شي په لوبه تنده

ڄنگه به تير شي

په مصيبت به دي شوڪ سرته رسوينه

الله دي خبر ڪري

واورده صنم زهڙي نه شي له تانه
ويله نه شم زهڙه له حيانه

دغه ستا دميني دردونه بنه دي په ما
زهڙي دستا د پاره واڼي چي وي دي په ما
واورده صنم

په کومه لاره بنکليه چي قدمونه کېږي
دېر د مېنو په زهڙه باندې داغونه کېږي
واورده صنم

زهڙي له خپله کوره تېستي چي راشي صنم
خاطر دېر گران دے په ما چي په خندا شي صنم
واورده صنم

شوگيري ټولي په سبا کبې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
ستا د بېاېسته سترگو د پاره وگوره ماته بنکليه ياره
خومره لمبي ي په زهڙگوني باندې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
د خداي د پاره بس د راشه که مروږي راځلاشه
ستا د راتلو په انتظار ي سترگي سترې شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
دا ته چي لږې د بل چاشوي زما د زهڙي چاشوي
زما د سترې شوگيري دي ټولي هېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
خاطر زه ځان ته جوړانه يم که لږ راگوري بس روانه يم
د پېغلتوب ملگري ټولي رانه کېږي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو

۱۴۱

تہ چي پٺه مرگ زما رضا يي
 ماته قبوله دلروبا يي
 ستا رضا ده چي داسي ٿڀڀيم
 پٺه عالمو کيبي داسي گرجڀيم
 پٺه محبت يي نا رضايي
 ماته قبوله دلروبا يي

عاشقي وه پيداله اوره
 لڀ زما سوي زڀه ته وگوره
 جوڀ پٺه معنيٰ قيمت بهايي
 ماته قبوله دلروبا يي

خاطر ته گوره داسي حيران دے
 پٺه محبت کيبي ستا بنديوان دے
 يي کبرجنه بي زبا يي
 ماته قبوله دلروبا يي

پٺه تش ديدن باندې يي رو رو مشهوره
 ٺم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 له صرچا پٺه پٺه ستا ياران به کڀمه
 تاله چي درشمه زه پٺه بهانه به کڀمه
 پٺه انتظار کيبي يي له خان سره ٿڀڀيم
 ٺم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 کنڀم دا وعده در سره چي تابه هر نه کڀمه
 يوساعت يي له تابه پٺه نورخه تيرنه کڀمه
 پٺه دي سودايي وده کڀره راوينڀره
 ٺم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 نڀه دستا او زما، ماو تابان شو سره
 بل يي کاروان دستورو پٺه کهکشان شوسره
 دسبائي دخيال خوبونو کيبي زنگڀره
 ٺم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 خان ته دا ٿوله دنيا خاطره ما وکڀنه
 پٺه کيبي يي مخ او زلفي بيکا سبا وکڀنه
 دنڀه پٺه مينه يي پٺه سترگو کيبي اوسڀره
 ٺم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم

اوس به وطن د سرو کونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 خه به د بنکونگه تونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 بلبله ستاد تماشور وچي دی
 راشه هم دا دي د نغمو وچي دی
 نه چي لاهغه د ازغور وچي دی
 خان کبه په خود اوس دکور وچي دی
 راشه چي ژوند دي دکونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 اوس به ټول بوټي سره خان و بنائی
 شوک به کلي شوک به گلان و بنائی
 لاله به هم خيري کرپوان و بنائی
 هم به بلبل شور و فغان و بنائی
 اوس به بناخونه درنگونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو

خوبنه دي شوه وله زما داشنا مينه
 اے زبه غمگينه
 اے زبه زري شه
 خاورې ايري شه
 جي بي دسترگو د زپک وينه
 اے زبه غمگينه
 راشه کڙ وينې
 د زپکي وينې
 د يار په غم کبې چي دوي راخينه
 اے زبه غمگينه
 خاطره داشپې
 تانه جدا شپې
 جوړ د وصال شپې د يارکي دينه
 اے زبه غمگينه

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

د ارمانونو لړۍ جهان رڼوی
 زهه په گوگل کېنې ې جانان رڼوی
 د مینې گل رانه هجران رڼوی
 نه کې خاطر دغه بوستان رڼوی
 د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

خه به د بنگلونگهتونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

چونه به ولونه د ودبل جوړوی
 په کېنې ځایونه به د گل جوړوی
 سرو سرو غچو ته به منگل جوړوی
 په آیشو کېنې به کاگل جوړوی
 دغه جهان به له نا زونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو
 بنگلی ځلی به په شملو کېنې ږدی گل
 اوس خوبه چونه په کمخو کېنې ږدی گل
 ډېر ارمانونه به په زېو کېنې ږدی گل
 شوک به د زهه په پرهو کېنې ږدی گل
 داسې به زهونه په داغونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

زه کم ژبا د چا خندا نه وینم
 چې ې لیده هغه ربا نه وینم
 گل د رخسار چې د اشنا نه وینم
 زه نور کلونه د دنیا نه وینم

شوکه جهان له دیدونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

نن دې وړ بل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 د ژوند کاروان ې دے دغم خړوگر دوتکې
 واوره فریادې دجرس پټ او ازونو کبې
 قله دې پل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 ترخو د هجر دا او پدې شپې او تیارې به وینم
 سبا دوصل به وی لری که نزدې به وینم
 دستا منزل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 خاطرہ نن دې که لپ سم راتہ کتلی وے
 واپه بنا پسته به دې له زپه ځنی وتلی وے
 دکتو چل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے

زړه ځي غواړي شمع رویه سوزېدل
 راشه یو ځل
 ارمان ې دا دے که پوره شی
 د رنځ دارو ې د اشنا سره لیدل
 راشه یو ځل
 خو به شو کیر کړم راتہ وایه
 واپه خوبونه راځنې وتبستېدل
 راشه یو ځل
 که دیدن کړې تلوار را وکړه
 همزولې راغلي خوروی ې تور وېدل
 راشه یو ځل
 عاشقان کوره حال یی څه شو
 لکه پتنگ ې پټ لمبو وسوزېدل
 راشه یو ځل
 سوال د خاطر منظور کړه یاره
 جفا دې پرې بده د وفا وکړه کتل
 راشه یو ځل

سترگي نيولي دي ماستا په رخسان کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 ماچي ليدلې ، ستا پښو کښې پل دے
 غم د وحشت ، وحشت داسره مل دے
 اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 نه درر سپړي نه درته غږ شي
 نه رانه حُمبر شي نه رانه نږ شي
 داغه ژوندون دے په انتظار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 يار يې له بنکلو سره روان دے
 دې تماشي ته خاطر حېران دے
 لکه سپوږمۍ وي ، ستور و قطار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې

زما په طمع بد کړې تېرې وختونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 ماته را ياد نه دي خوک زه په خزانې کښې يم
 په زړگي غم نه لرم په خوشحالي کښې يم
 زه لېونې يم چې کوم دومره فکرونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 لېونې نه يم چې دغسودا کوم
 په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم
 چې بيا همزوي راته نه کا پېغورونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم

له منزلونه اور خزانې کښې دواړو معرجه داسې دي :
 لېونې نه يم چې داسودا کوم - په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

پيڻي دنگلو انگي کا
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

کوه پي غه دي نن پنه زه وي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

دا دي خاطره په تيارو کيښي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

تودي سترگي دي اشاري کا
زه کيه راته وايه

کله بانه راته ازغي کا
پي مڪي شي بيا سترگي مري کا
زه کيه راته وايه

بيا پي ارمان ديسره نه وي
پي مور خلق ٽول تماشي کا
زه کيه راته وايه

دا انتظار په تويو شپو کيښي
خپلي اوبکي دي خان ته ډيري کا
زه کيه راته وايه

له منزلونه اورديوان کيښي (نن) نشته
له منزلونه کيښي را بند نشته

دومره وزکاره نه يم پي خپل خان ووينم
پي په ائين کيښي گودم ائين پرپشان ووينم
جانانه ډير درپسي کومه ارمانونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم
زه پي گودر له حومه مئين سوزيږي په ما
لکه د اور په شان سپنگار خليږي زما
خاطره مه راځه بليږي سره اورونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گنې لُ غمه به دې سر شم بيا مزي کړه
 رايادي هغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

چې داغيارو زما يار شري
 بس اوس ي قتل ته تيار شوي
 اشنا زماخي وپزار شوي
 پرواي نشته خو په خپله ي ذري کړه
 رايادي هغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

څنگه قبول دغه پلټون کړم
 څه ي لُ تا په دې ژوندون کړم
 دلبره مينې دې مجنون کړم
 جانانه اوس لپوري توي مسخري کړه
 رايادي دغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

دستا چې نه يمه دچا يم
 راغله دايم په خندا يم
 مرود نه يمه پخلا يم
 خاطره بيا که مرود شوم نو کيلي کړه
 رايادي هغه شپې کړه زما ناترسه ياره

چې تر سبا به ي ژر پاته تا پسي کړه
 رايادي هغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم ي
 هسي خونه چې ته ماشوم ي
 کله زهير په ما مظلوم ي
 چې نه پوهي ي لُ هغوسره وعدي کړه
 رايادي هغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

چې ستاد مخ په تماشا و
 دغه وصال و که جدا و م
 نه يم خبر په څه سودا و
 چې تماشا ي ستاد مخ د تماشا کړه
 رايادي هغه شپې کړه
 زما ناترسه ياره

چې په غمونو کې دې کړ کړم
 اوس دې دلبره څله هېر کړم
 که دې يو ځل په ديدن سپر کړم

چي نه رادروي ياره ته ، منع دي كه يادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 ان د يو ساعت مهمان دي
 اوږه زما يو شو كي لي
 تېر به شي ستا شباب ، سردې نه كه و مرادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 چاته بنكاره كه خپل خيگر
 نه كهې پرواې پرې دلبر
 نورې دي شوک چي بي واوري دغه فريادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 كه بنه دي شي په سردزما
 وي دې پيشكش دلبرزما
 واي خاطر شه زار له تا ، نشته باقي جا ئېدازما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما

تېر به دستاد حسن وارشي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 چي نه رادروي آشنا نو عدې شاه كوي
 هغه پروون دي غه وي نن چي بيا بله كوي
 زما يقين ستا په اقرار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 سترگې ي بي له تانه د چا په لور نه كوي
 دستاله مخه خني مخونه نور نه كوي
 مېرې به كله په ديار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 زه د بل چا د مينې آشنا خه طبعه نه كهېم
 زه به له نورو سره ستا مينه سمه نه كهېم
 په ما خاطر دي كه اعتبار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما

د قام حُلمو سترگي موي پور ته کړي خپل خان وگوري
چرته کبې ورسپده، وگوري جهان وگوري

د قام حُلمو زمونږ همدغه دختو وړي دي
دا مو د ژوند د بڼه کېدو د خوشحالو وړي دي

د نمر په خپري خپل طاقت په ټول جهان خورکړي
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خورکړي

شاته نور مه گوري په وپاندي خپل قدم کېږي
په وزانو لارو باندي مه شي قدم سم کېږي

له مغني لري کړي ازغي خان ته کلونه کېږي
شي چي اغيار در ته حيران هلته کبې پلونه کېږي

مونږ له چي مغني له راغلي وار خطا تلي دي
حُلمو زمونږه خني ډېر حُلي په شا تلي دي

زه جهان شه کرم چي نمر مخيه يار تا ووينم
خنکه دنيا ووينم خنکه دنيا ووينم
ستا د کاکل په تور و شپو پوري لاشي په شه دي
ستا د سرو شونډو اننگو پوري غني په شه دي
وي تماشه ي د ژبا چي دي خندا ووينم
خنکه دنيا ووينم خنکه دنيا ووينم
دستا په مينه کبې د خلقو خندنه خوښ ييم
خود خپل عقل نه و زکار شم لپونه خوښ ييم
راسره غم د لپونو شي چي صحرا ووينم
خنکه دنيا ووينم خنکه دنيا ووينم
کله چي ما خاطر ته ياد شي ټول جهان کل شي
له ډېره هجره هريو کل ي د چشمان کل شي
خداي خبر بيا چي زه به ستورے د سبا ووينم
خنکه دنيا ووينم خنکه دنيا ووينم

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 شان و شوکت دے زمونږ
 جاه و حشمت دے زمونږ
 د قربانی په دېرو وینو د امکان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 دا دېکې مہ کوہ
 هسې دېکې مہ کوہ
 زړه د فولادو نه دھریو مسلمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 غم د بلانہ کوو
 د چا پروانہ کوو
 مقابلي ته د دښمن زمونږ یو خان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 مونږ دخپل کور کړو فکر
 هم دخپل وږو کړو فکر
 فکر مو دا دے چې کشمیر کېږي هندوستان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تپت نه شی
 د پاکستان ځلمو مېدان کېږي موسر تپت نه شی
 د مشرانو تل ځلمو نصیحتونکي نه وی
 د امر دے وخت د ترقی تل دا وختونه نه وی
 ملا مو د قام خدمت ته و تپئ چې سیال شی پکېږي
 دا تنکي لنډې کړئ او اړې چې خوشحال شی پکېږي
 چې نن یې ونه کړئ ځلمو بیا به یې کله وکړئ
 دخپل وطن خدمت ته پورته شی په خپله یې وکړئ
 یو بل ته مہ کوړئ، له خان هریو مالیار جوړ کړئ
 د پاکستان دھریو کوټ ځنې کلزار جوړ کړئ

خاڻڪي پڻ شان و و اول
هٻڙن پر پشان و و اول
اول و و خاڻڪي اوس درياب ترڇي بي پايان جو پش
پي پاڪستان جو پش
هر امتحان ته ولاڻ!
دغر پڻ شانته ولاڻ
وائى خاطر پي ڪلڪ پڻ شافي ر سندن جو پش
پي پاڪستان جو پش

~*~

ستا دهلال ستورے مدام اختر دے زمونڀن
د ستا مثال ستورے بشڪاري نظر دے زمونڀن
د ستا د اقبال ستورے سرا و بصر دے زمونڀن

تل حليبي پڻ تا پي بي روبان وطنه
د پاڪستان وطنه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English